

דְּאֵינּוּן הִנָּנָא אוּפְמָא וְסוּפְמָא, מִשְׁחִית מְנָא לָן שְׁהִם עֵשׂן
 שחור ואדום, ומנין לנו שיש גם משחית שהוא בחינת שלהבת כדכתבנו לעיל. דְּכַתְיִב,
 (בראשית יג) לְפָנַי שַׁחַת יְהוָה אֶת סְדוֹם וְאֶת עַמּוֹרָה. שַׁחַת
 הַמִּשְׁחִית, בְּנוֹרָא דְלִיק מוּקְדָּא הרי כתוב אצל סדום לפני שחת ה'
 את סדום, שהשחית המשחית באש דולקת ויוקדת ובוערת, והיא סוד השלהבת שנשרפו בה
 אנשי סדום.

וְתֵאנֵא, חָמִשׁ גְּבוּרָאן אֵינּוּן, בְּהַאי זְעִיר אַנְפִּין ולמדנו, חמש
 גבורות הן בפרצוף ז"א בדעת שבו. והן חמש אותיות מנצפ"ך אשר כ"א כלול
 מכל החמשה גבורות והם חמש פעמים מנצפ"ך, ומנצפ"ך גי' פ"ר. וְאִסְתְּלָקוּ לְאַלְפָּה
 וְאַרְבַּע מֵאָה גְּבוּרָאן חמש פעמים פ"ר עולים בגימטריא למספר אלף וארבע
 מאות, וכן מכוונים בתיבת "אתה" גבור בעמידה. וּמִתְפַּשְׁטָאן בְּחוּטְמוּי.
 בְּפּוּמָא. בְּרוּעוּי. בְּיָדִין. בְּאַצְבָּעִין ומתפשטים אלו החמש גבורות
 מנצפ"ך בחמשה מקומות, כי כל אבר נוצר ע"י אות אחת כנודע מספר היצירה, "בחוטם"
 מתפשטת אות ם' סתומה כי נקבי החוטם עגולים כצורת ם'. בְּפָה אוֹת ף'. בזרועות אות ן'
 פשוטה כי ציור הזרוע הוא ארוך כמו ן'. באצבעות אות ך' כי אות צ' היא ממילת אצבע.
 וּבְגִין כְּדָ פְתִיב ולכן כתוב, (תהלים קו) מִי יִמְלֵל גְּבוּרֹת יְהוָה
 משמע מהפסוק שיש הרבה גבורות כמו אלף וארבע מאות ואין מי שיכול לומר את הגבורות
 הרבות, וכן אין מי יכול למתק אותם למלול ולפרוק אותם בידו, גְּבוּרֹת פְתִיב
 ואומר שכתוב גבורת בלי אות ו' אחרי הר', כנראה כך היתה הגירסה בספר תהלים שלהם
 ובתהלים שלפנינו הוא מלא בו', פְתִיב הָכָא גְּבוּרֹת, וְכְתִיב הָתָם,

הלימוד היומי

(דברי הימים א כט) לָךְ יְהוָה הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה ומקשה כתוב כאן בתהלים
 מי ימלל גבורות בלשון רבים, וכתוב בדברי הימים גבורה בלשון יחיד, וזה מראה על גבורה
 אחת ולא על רבוי הגבורות וקשו קראי אהודי. **אָלֵא הָכִי תֵאנָא, פֶּד
 אֶתְחַבְּרָאן פְּלִהוּ גְבוּרָאן פִּחְדָא, אֶתְקַרִי גְבוּרָה חֲדָא** אלא
 כך למדנו כאשר מתחברות כללות כל הגבורות כאחת, נקראות ונחשבות כל הגבורות לגבורה
 אחת, ולעולם הן רבות אלא שנכללות באחת.

וְכִלְהוּ גְבוּרָאן, שָׂרִיאן לְנִתְתָא מַחוּטְמוּי וכל אלו החמש גבורות
 דמנצפ"ך תחילת ראש התפשטותם מהחוטם, מכיון ששורשן מעטרא דגבורות
 שבדעת דז"א והדעת מתלבש במצח דז"א, ולכן ברדתם פוגשים תחילה לחוטם ואח"כ לפה
 לזרועות ואח"כ לידיים ואח"כ לאצבעות. **וּמַהֲאֵי תְלִיין, אֶלְף (אֶלְפִין)
 וְאַרְבַּע מֵאָה רְבּוּא, לְכֹל חַד מְנִייהוּ** ומזה החוטם מחמש גבורות שבו
 המתפשטות בחמשה מקומות, תלויים ומשתלשלים ויורדים אלף וארבע מאות גבורות לכל
 אחת מחמש גבורות דמנצפ"ך, ונפרטות לאין קץ גבורות. **וּבַהֲאֵי תִנְנָא דְאַפִּיק
 מַחוּטְמוּי** ובזה העשן שיוצא מנחיר ימין של החוטם, אפילו שהוא רק מחצית החוטם,
תְלִיין אֶלְף (אֶלְפִין רְבּוּא) וְאַרְבַּע מֵאָה (וְחֲמִש) דְסֶטֶר גְבוּרָה דָא
 כלומר אפילו מנחיר אחד יוצאים אלף וארבע מאות של צד גבורה זו, וכן גם מבחינת אש
 היוצאת מהנחיר השמאלי יוצאות ג"כ אלף וארבע מאות גבורות. **וְכִלְהוּ גְבוּרָאן
 תְלִיין מַהֲאֵי חוּטְמָא** וכל הגבורות אפילו אלו היוצאות מהפה ומן הזרועות
 והידיים תלויות ומשתלשלות מזה החוטם, **דְכַתִּיב, (תהלים קמה) דִר לְדוּר**

יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךָ יְיָ וְגו' וכמו שדור אחד מוסר את התורה לדור שלאחריו בן "וגבורותיך יגידו" דהיינו שמגבורות החוטם ימשיך הגבורה וימסור לפה ואח"כ הפה לזרועות וא"כ יגידו פירושו ימשיכו כמו "מגיד הרקיע". **וְכֹד שְׂאֲרֵי גְבוּרָה דָּא, בְּלָהוּ גְבוּרָאן מִתְּלַהֲטָן וְשִׁטְאן,** (ב"א וּבְנִתְיָן) **עַד דְּנִחְתָן לְלַהֲטָן הַחֶרֶב הַמְּתַהַפֶּכֶת** וכאשר מתחילה גבורה זו שבחוטם לצאת ולהשפיע, כל שאר הארבע גבורות מתלהטות ומתלהבות באש הגבורה ומשוטטות ממקום למקום, עד שיורדות מזה לזה ומגיעות לארץ התחתונה בעוה"ז שהיא בחינת מלכות דמלכות דעשיה, ושם להט החרב המתהפכת, ורק אלו הד' גבורות יורדות ולא הגבורה שבחוטם.

הרשעים מהפכים מידת הרחמים למידת הדין

כְּתִיב, (בראשית יט) **כִּי מִשְׁחִיתִים אֲנַחְנוּ אֶת הַמָּקוֹם הַזֶּה** וממשיך וישלחנו יהו"ה לשחתה, משמע ששם הוי"ה ב"ה שהוא רחמים השחית. **וְכְתִיב** (בראשית יג) **לִפְנֵי יְשַׁחַת יְהוָה אֶת סְדוֹם אֶת עַמּוֹרָה. וְכְתִיב,** (בראשית יט) **וַיְהוֶה הַמָּטִיר עַל סְדוֹם וְעַל עַמּוֹרָה** וא"כ כיצד אפשר ששם הוי"ה ב"ה שהוא מידת הרחמים עושה דין. **אֵלֶּא הֲכִי תֵּאֵנָא, לֹא דִיִּין לְרַשָּׁעִים וְכוּ'** אלא כך למדנו לא די לרשעים שמעוררים את הדינים ולא משתדלים להפוך מידת הדין למידת הרחמים, **אֵלֶּא דְמַהֲפִכֵי מִדַּת רַחֲמִים לְמִדַּת הַדִּין** אלא חוטאים ומהפכים מידת הרחמים שם הוי"ה ב"ה למידת הדין.

וְהִיאֲךָ מִהֶפְכִּי, וְהָא פְתִיב (מלאכי ג) אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי

וכיצד הם יכולים להפוך הרחמים לדין, והרי כתוב אני שם הוי"ה ב"ה מדת

החסד והרחמים איני משתנה מרחמים לדין בשום אופן. **אֵלֶּא בְּכָל זְמַנָּא**

דְּעִתִּיק דְּעִתִּיקוּ, רִישָׁא חֲזוּרָא, (אתגלייא) רַעְוָא דְרַעְוִין,

אֲתַגְלִיין אלא דע לך שבכל זמן שהזקן שבזקנים שהוא אריך שהוא הראש הלבן, והוא

הרצון של כל הרצונות שהוא מצח דא"א, שמתגלה להאיר במצח דז"א, **רַחֲמִין**

רַבְרַבִּין אֲשֶׁתְּפָחוּ בְּכֹלָא רחמים מרובים וגדולים נמצאו בכל הפרצופים

כולם, ונכפים כל הדינים והגבורות שבמצח דז"א, וכמו שכתב הרב על מנחה דשבת.

וּבְשַׁעְתָּא דְלָא אֲתַגְלִייא ובשעה שח"ו לא מתגלה מצח דא"א וכן שאר

הרחמים, כי הם מכוסים בשערות דא"א כי כך גרמו העוונות, **כָּל זַיִנִין (ס"א דינין)**

דְּזַעִיר אֲפִין זְמִינִין כל הדינים של ז"א מזומנים ומוכנים לפעול הדין,

וּכְבִּיכּוּל, רַחֲמֵי עֶבֶד דִּינָא, הֵהוּא עֵתִיקָא דְכֹלָא וכביכול

הרחמים שהוא שם הוי"ה ב"ה שבז"א, נעשה ע"י העוונות בחינת דין, וכל זה נעשה ע"י

עתיקא שהוא א"א, כי סילק הא"א הארת המצח שלו מלהאיר לז"א ואז שולטים הדינים,

וח"ו לומר שא"א עצמו משתנה מרחמים לדין.

דְּתַנְיָא, כִּד אֲתַגְלִייא עֵתִיקָא דְעִתִּיקוּ, רַעְוָא דְרַעְוִין,

כִּלְהוּ בּוֹצִינֵי דְאֲתַקְרוּן בְּשָׂמָא דָּא, נְהִירִין

שלמדנו, כאשר מתגלה הזקן שבזקנים שהוא א"א, והרצון של כל הרצונות שהוא מצח דא"א

שמאיר למצח דז"א, כל הנרות שהן הספירות דז"א המאירות שנקראות בשם הוי"ה, הלא הם